

โรงเรียนนายเรือ

โรงเรียนนายเรือ เป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของกองทัพเรือ ที่ให้การศึกษาระบบมัธยมศึกษาชั้นต้น วิชาทหาร จริยศึกษาและพลศึกษา ให้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ที่เหมาะสมที่จะเป็นนายทหารสัญญาบัตรหลักของกองทัพเรือ มีความเป็นผู้นำ มีคุณธรรมประจำใจ มีความสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายของทหารเรือ เทิดทูนและยึดมั่นในชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

ประวัติความเป็นมา

ประเทศไทย ได้มีหน่วยทหารที่ปฏิบัติการทางเรือมาแล้วเกินกว่าร้อยปี แต่เป็นหน่วยทหารที่แยกการบังคับบัญชาและแยกกันปฏิบัติหน้าที่ จนกระทั่งถึงวันที่ ๙ เมษายน พ.ศ. ๒๔๓๑ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้รวมหน่วยทหารที่ปฏิบัติงานทางเรือเข้าด้วยกัน เรียกว่า "กรมทหารเรือ" แต่เนื่องจากขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในกิจการทหารเรือ ทำให้ต้องจ้างชาวต่างประเทศเข้ามารับหน้าที่สำคัญ ๆ ในเรือ ทั้งฝ่ายปากเรือและช่างกล จึงมีอุปสรรคในด้านภาษาและเป็นผลให้ไม่สามารถดำเนินการฝึกหัดศึกษาให้แก่ทหารชั้นผู้น้อยได้

ความคิดที่ต้องการสร้างกิจการทหารเรือให้ทันสมัยก็เนื่องจากประเทศไทยกำลังเผชิญกับภัยคุกคามจากประเทศอำนาจานิคตะวันตก คือประเทศอังกฤษและประเทศฝรั่งเศส โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศฝรั่งเศส ซึ่งได้แสดงพฤติการณ์ออกเรืออย่างชัดแจ้งว่าเป็นภัยคุกคามต่อเอกราชอธิปไตย และบูรณภาพแห่งดินแดนของไทยอย่างร้ายแรง จึงจะเห็นได้ จากการที่ฝรั่งเศสดำเนินการขูดเรือปืน (Gunboat Diplomacy) โดยการส่งเรือรบสองลำบุกเข้าหาตามลำน้ำเจ้าพระยา จนเกิดการปะทะกับกำลังทางเรือของไทย บริเวณปากน้ำจังหวัดสมุทรปราการ เมื่อวันที่

๑๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๓๖ กองกำลังทางเรือของไทยไม่มีสมรรถนะพอที่จะหยุดยั้งเรือรบเพียงสองลำของฝรั่งเศสได้ เหตุการณ์ซึ่งเรียกว่าวิกฤตการณ์ปากน้ำ ร.ศ. ๑๑๒ ครั้งนั้นทำให้ไทยต้องสูญเสียดินแดนทางฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงรวมทั้งเกาะในลำแม่น้ำโขง กับต้องชดเชยค่าเสียหายแก่ฝรั่งเศสเป็นจำนวนสองล้านฟรังก์ด้วย วิกฤตการณ์ปากน้ำแม้จะสิ้นสุดลงเมื่อฝรั่งเศสถอนเรือรบออกจากกรุงเทพฯ แล้วก็จริง แต่ผลจากเหตุการณ์ครั้งนั้นทำให้ประเทศไทยต้องพยายามต่อสู้กับกลเม็ดทางการเมือง และการขูดของฝรั่งเศสอยู่อีกต่อไป ซึ่งในที่สุด แม้ว่าฝ่ายไทยสามารถรักษาเอกราชของชาติไว้ได้ แต่ก็ต้องสูญเสียดินแดนให้แก่ฝรั่งเศสมากขึ้น คือ ดินแดนฝั่งขวาแม่น้ำโขงด้านตรงข้ามหลวงพระบาง และปากเซ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๗ และดินแดนในกัมพูชา คือ พระตะบอง เสียมราฐ และศรีโสภณ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๑

ในระหว่างที่เผชิญกับภัยคุกคามจากต่างชาติอยู่นั้นเอง ผู้กำหนดนโยบายของไทยมีความตระหนักว่าในการที่จะปกป้องเอกราช อธิปไตยและบูรณภาพแห่งดินแดนของชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำต้องเสริมสร้างความเข้มแข็งทั้งสองทาง กล่าวคือ ความเข้มแข็งทางการทูต และความเข้มแข็งทางด้านการทหาร เพื่อใช้หนุนทางด้าน การทูต ทั้งจะต้องไม่หวังความช่วยเหลือจากต่างชาติให้มากนัก ทั้งนี้เพราะ "เป็นที่แน่ชัดว่าประเทศไทยจะต้องจ่ายค่าตอบแทนให้ต่างชาติมากมายในภายหลัง" ซึ่งจะเข้าทำนองคำพิพากษาของโยเซฟที่ว่า "หนังสือพระเยซู" กับชาวต่างประเทศที่เข้ามารับราชการทหารในประเทศไทยนั้น จะหวังพึ่งพาให้ช่วยเหลือในควมคับขันย่อมไม่ได้ เพราะเป็นเพียงทหารรับจ้างที่มีได้ทำกรรมเพื่อมาดูแลมิของตน

ด้วยทรงตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงกิจการทหารเรือไทยให้เข้มแข็ง เพื่อให้สามารถเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการทูตอย่างได้ผล และทำให้

ไทยยืนอยู่บนลำแข้งของตนเองได้ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงทรงมีพระราชดำริในอันที่จะต้องริบให้การศึกษาแก่ทหารเรือไทยให้มีความรู้ ความสามารถเพียงพอ ที่จะรับตำแหน่งหน้าที่ต่างๆ ในเรือรบหลวงชนบทต่างประเทศได้ ดังนั้นในปีเดียวกับที่เกิดวิกฤตการณ์ปากน้ำ ร.ศ.๑๑๒ ดังกล่าวแล้วพระองค์ทรงได้พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ส่งพระเจ้าลูกยาเธอ พระองค์เจ้าอาภากรเกียรติวงศ์ (พลเรือเอก กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์) ไปศึกษาวิชาการทหารเรือ ณ ประเทศอังกฤษ ซึ่งในสมัยนั้นเป็นมหาอำนาจทางทะเลอันดับหนึ่งของโลก ที่ไทยต้องการใช้ถ่วงดุลอำนาจกับประเทศฝรั่งเศส

ส่วนภายในประเทศ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้โปรดเกล้าฯ ให้กรมทหารเรือจัดตั้งโรงเรียนเพื่อฝึกสอนคนเข้ารับราชการในกรมทหารเรือขึ้นเมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ.๒๔๔๑ รวม ๔ โรงเรียนคือโรงเรียนนายสิบ (จำทหารเรือ) โรงเรียนนายเรือ (นาวิกโยธิน) โรงเรียนนายเรือ (นาวิน) และโรงเรียนนายช่างกล (กลิน) ซึ่งในชั้นแรก สามารถเปิดสอนได้แต่เฉพาะโรงเรียนนายสิบกับโรงเรียนนายช่างกล โรงเรียนนายเรือยังเปิดสอนไม่ได้ ต้องรอผู้ที่เรียนสำเร็จจากโรงเรียนนายสิบก่อน ส่วนโรงเรียนนายเรือยังไม่สามารถเปิดสอนในทันทีได้ เพราะหาผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษเข้าเรียนไม่ได้ จนจนกระทั่งวันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ.๒๔๔๒ เมื่อมี "บุครหมู" และ "บุครซาร์ซารการ" เข้ามาสมัครเรียน จึงได้เปิดการศึกษาโรงเรียนนายเรือเป็นครั้งแรก

ในสมัยที่เริ่มเปิดการศึกษา โรงเรียนนายเรือมีชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า "The Royal Naval College" คำโรงเรียนยังไม่มี กรมทหารเรือจึงใช้เรือพระที่นั่งมหาจักรี และเรือหลวงมูรวาสีทรีลันด์ เป็นสถานที่เล่าเรียนหลัก นอกจากนั้นยังใช้เรือหลวงพาลีรังทิพย์ และเรือหลวงสุลารีพรองเมือง เป็นที่เรียนเป็นครั้งคราว การเรียนอยู่ในบังคับบัญชาของนายเรือเอกผู้ช่วย (เทียบเท่านาวาโทในปัจจุบัน) โชเคอร์ลิน (Commander Seiderlin) นายทหารชาติเดนมาร์ก ซึ่งเป็นผู้บังคับการเรือ และเป็นผู้บังคับการโรงเรียนนายเรือในขณะเดียวกัน ส่วนวิชาที่ให้นักเรียนศึกษาในระยะเริ่มแรก ได้แก่ วิชาการเรือ

เลขคณิต ภาษาไทย วิชาทหารราบ ภาษาอังกฤษ และ การฝึกหัดศึกษาอย่างเดียวกับพลประจำเรือ นอกจากนี้ยังมี การฝึกหัดปืนใหญ่ที่ติดตั้งประจำเรือด้วย ส่วนผู้ฝึกสอนใช้ทั้งอาจารย์ไทยและอาจารย์ชาวต่างประเทศ

นับตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๔๔๓ เป็นต้นมาโรงเรียนนายเรือได้ย้ายจากเรือขึ้นตั้งบนบก โดยในครั้งแรกตั้งที่พระตำหนักนันทอุทยาน สี่งบนบุรี ต่อมาย้ายไปอยู่ที่ตำหนักสุนันทาลัย ปากคลองตลาด (ที่ตั้งโรงเรียนราชินีล่างในปัจจุบัน) และพระราชวังเดิมใกล้วัดอรุณราชวราราม สี่งบนบุรี ตามลำดับ ในช่วงระยะแรกที่ย้ายขึ้นบก นาวาโทโชเคอร์ลิน ก็ได้ย้ายติดตามมาเป็นผู้บังคับการโรงเรียนอยู่ระยะหนึ่ง จนกระทั่งได้ลากลับไปเยี่ยมบ้านที่ประเทศเดนมาร์ก กรมทหารเรือจึงแต่งตั้งนายเรือเอกผู้ช่วยหม่อมไพชยนต์เทพ (ม.ร.ว. พิณ สนิทวงศ์) เข้ารับตำแหน่งแทน นับแต่นั้นเป็นต้นมาจนถึงปัจจุบันผู้บังคับการโรงเรียนนายเรือล้วนแล้วแต่เป็นนายทหารเรือไทยทั้งสิ้น

เมื่อพลเรือเอก พระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ทรงสำเร็จการศึกษาวิชาทหารเรือจากประเทศอังกฤษ และกลับมารับราชการสนองพระเดชพระคุณในตำแหน่ง รองผู้บัญชาการทหารเรือ และเจ้ากรมยุทธศึกษาทหารเรือ ในปี พ.ศ.๒๔๔๔ พระองค์ท่าน จึงได้ทรงรับมอบหมายให้ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรและควบคุมกิจการของโรงเรียนนายเรือ ซึ่งย้ายมาตั้งอยู่ในพระราชวังเดิมแล้ว เพื่อให้นักเรียนนายเรือที่สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถ ที่จะเดินเรือในทะเลลึกได้ วิชาที่ทรงให้บรรจุในหลักสูตรใหม่ คือ ดาราศาสตร์ ตรีโกณมิติ การเรือ อุทกศาสตร์ การกล แมนชูเรชั่น (Maneuveration) เรขาคณิต เลขคณิต ภาษาอังกฤษ และ ภาษาไทย ส่วนในด้านการศึกษาในโรงเรียนได้ทยอยยกเลิกใช้ระเบียบแบบทหารบก เปลี่ยนมาใช้ระเบียบการปกครองในเรือรบ กล่าวคือ แบ่งเป็นกราบขวา-กราบซ้าย แบ่งเป็น ๔ ตอน กราบละ ๔ ตอน ตอนเลขคือผู้กราบขวา ตอนเลขอยู่ผู้กราบซ้าย ให้นักเรียนชั้นสูงทำการบังคับบัญชาชั้นรองๆ ลงมา เป็นกาฝึกหัดการปกครองไปในตัว

หลังจากพลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวง

ชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ทรงจัดระบบการศึกษาของโรงเรียน นายเรือเป็นแบบใหม่แล้ว เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๔๔ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้เสด็จพระราชดำเนินไปเปิดโรงเรียนนายเรือ ในพระราชวังเดิม และทอดพระเนตรภาสภิกหัดศึกษาค่าง ๆ ของนักเรียนนายเรือ ทรงพอพระราชหฤทัยจนได้พระราชทานพระราชหัตถเลขาไว้ในสมุดเยี่ยมของโรงเรียนว่า

"วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ร.ศ. ๑๒๕ เรา จุฬาลงกรณ์ฯ ได้มาเปิดโรงเรียนนี้ มีความปลื้มใจ ซึ่งได้เห็นการ ทหารเรือมีรากหยั่งลงแล้ว จะเป็นที่ยืนสืบไปในภายหน้า"

ต่อจากนั้นอีก ๔ เดือน คือในวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๕๑ นักเรียนนายเรือคนแรกที่มีความรู้ ความสามารถเดินเรือในทะเลลึกได้ ก็สำเร็จการศึกษาออกมารับราชการเป็นนายทหาร ท่านผู้นี้คือ นักเรียนนายเรือศรี วัฒนาวิน ซึ่งต่อมาได้รับพระราชทานยศบรรดาศักดิ์เป็น พลเรือโท พระยาราชวังสัน

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว แม้ภัยคุกคามจากประเทศล่าอาณานิคมตะวันตก ได้ลดน้อยลงไปแล้ว แต่โรงเรียนนายเรือยังคงมีบทบาทสำคัญในการผลิตนายทหารเพื่อประจำการในเรือรบอยู่ต่อไป เนื่องจากเกิดการสังเคราะห์ทางการเมืองระหว่างประเทศในยุโรป จนกระทั่งเกิดสงครามโลกครั้งที่ ๑ ในที่สุด ในช่วงระยะนี้โรงเรียนนายเรือได้เปลี่ยนชื่อเป็น "โรงเรียนนายทหารเรือ" เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๒ เนื่องจากพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระราชดำริจะให้นักเรียนนายเรือได้ระลึกถึงว่า เมื่อตนสำเร็จจากโรงเรียนแล้วจะเข้ารับแต่งตั้งเป็นนายทหารเรือ อย่างไรก็ตามโรงเรียนนายเรือได้เปลี่ยนกลับไปใช้ชื่อเดิมอีกครั้งหนึ่งใน พ.ศ. ๒๔๖๗ เพราะไม่ต้องการให้พ้องกับชื่อ "โรงเรียนนายทหารเรือ" ซึ่งทางการทหารเรือจัดตั้งขึ้นมาใหม่ เพื่อรับนายทหารเรือชั้นเรือเอกเข้าศึกษา

ในยุคหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง ใน พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นมา ประเทศไทยได้เผชิญกับการคุกคามจากต่างประเทศที่แสดงออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เสมอมา ทำให้มีความจำเป็นต้องเสริมสร้างกำลังทางเรือให้ทันสมัย เพื่อเผชิญภัยคุกคามนั้น ๆ โรงเรียนนายเรือซึ่งมีบท-

บาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาบุคลากรให้เพียบพร้อมไปด้วย ความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ ก็ได้ปรับปรุงแก้ไขระบบการศึกษา และ หลักสูตรของคนที่ให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้สามารถสนองนโยบาย และความ ต้องการในการปฏิบัติการป้องกันประเทศทางทะเลของกองทัพเรือมาด้วยดีทุกยุค ทุกสมัยจากอดีตจนถึงปัจจุบัน

ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ โรงเรียนนายเรือ ได้ย้ายสถานศึกษาจากพระราชวังเดิมไปอยู่สัตหีบ (มณฑลทหารเรือที่ ๒) จังหวัดชลบุรี เพื่อหลบภัยจากการทิ้งระเบิดของฝ่ายสัมพันธมิตร และเมื่อสงครามโลกยุติลงใหม่ ๆ ก็ได้ย้ายจากมณฑลทหารเรือที่ ๒ ไปอยู่ที่เกาะแก้ว ตำบลบางเสร่ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี และครั้งสุดท้ายเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๕ ก็ได้ย้ายอีกครั้งหนึ่งจากเกาะแก้ว ไปอยู่ที่ตำบลปากน้ำ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ อันเป็นที่ตั้งถาวรของ โรงเรียนนายเรือ ตราบจนทุกวันนี้

สถานภาพปัจจุบัน

๑. ที่ตั้ง ปัจจุบันโรงเรียนนายเรือ ตั้งอยู่ที่ เลขที่ ๒๑๔ ตำบลปากน้ำ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ รหัสไปรษณีย์ ๑๑๒๖๐ โทรศัพท์หมายเลข ๓๔๔๐๔๔๑-๔

๒. การบังคับบัญชา เป็นหน่วยขึ้นตรงต่อกรมยุทธศึกษาทหารเรือ มีผู้บัญชาการโรงเรียนนายเรือ เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

๓. หลักสูตร หลักสูตรการศึกษาของโรงเรียนนายเรือ เป็นหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาศาสตร์ ของโรงเรียนทหาร ระยะเวลาศึกษา ๕ ปี มีความมุ่งหมายในการดำเนินการดังนี้

๓.๑ ด้านวิชาการ ให้มีการศึกษา ในวิชา วิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และบริหารศาสตร์โดยให้มีวุฒิการศึกษาระดับวิทยาศาสตร์บัณฑิตในสาขาปริญญาที่เหมาะสมกับพรรคเหล่าตามความต้องการของกองทัพเรือ ซึ่งมีระดับมาตรฐานการศึกษา เทียบเท่ามาตรฐานการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยทั้งในประเทศ และต่างประเทศ

๓.๒ ด้านวิชาทหาร ให้มีการศึกษาทางภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติในการอาวุธ และยุทธวิธีการสื่อสาร

ประวัติศาสตร์ทางเรือ นาวิกโยธิน การเรือและการเดินเรือ ระเบียบข้อบังคับ กฎหมายทหารและภาวะผู้นำ โดยศึกษาร่วมกันทุกพรรคเหล่าในวิชาชีพ ทหารเรือเบื้องต้นและแยกกันในระดับสูงขึ้นไปตามสายอาชีพ ทั้งนี้ เพื่อให้มีความรู้ความสามารถตามวิชาชีพ แต่ละพรรคเหล่าในระดับนายทหารสัญญาบัตรผู้น้อยและเป็นพื้นฐานเพียงพอที่จะรับการศึกษาร่วมกันสำหรับการปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบในระดับสูงขึ้นไป

๑.๑ ด้านจริยศึกษา ยอมรับให้ผู้ที่ สำเร็จการศึกษาเป็นผู้ที่ยึดมั่นในชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข สามารถอยู่ร่วมในกลุ่มสังคม ปรับตนให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม เป็นผู้ที่มีจรรยาบรรณ และหน้าที่ของตนและของผู้อื่น ในขอบเขตของระเบียบข้อบังคับและกฎหมาย มีคุณธรรม มีวินัย มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีความสำนึกในเกียรติยศ และศักดิ์ศรี มีความเสียสละเพื่อส่วนรวม และมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และสังคม

๑.๔ ด้านพลศึกษา ให้ผู้สำเร็จการศึกษามีน้ำใจ เป็นนักกีฬา มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ สามารถทำงานเป็นชุด มีความสามัคคี มีความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นนักต่อสู้ที่เข้มแข็ง เด็ดเดี่ยว อดทน และกล้าหาญ

๔. การดำเนินการศึกษา

๔.๑ การศึกษาด้านวิทยาการ

๔.๑.๑ การศึกษาด้านวิทยาการเป็นการศึกษาในภาคทฤษฎี รับผิดชอบดำเนินการโดยฝ่ายศึกษา โรงเรียนนายเรือซึ่งแบ่งการศึกษาออกเป็น ๔ สาขาวิชา คือ สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกลเรือ สาขาวิชาวิศวกรรมอุทกศาสตร์ และสาขาวิชาบริหารงานวิเคราะห์

๔.๑.๒ นักเรียนนายเรือแยกออกเป็น ๔ พรรค คือ พรรคนาวิน (ทหารเรือที่มีหน้าที่ปฏิบัติงานส่วนใหญ่บนดาดฟ้าเรือ) พรรคกลืน (ทหารเรือที่มีหน้าที่เกี่ยวกับเครื่องจักรกลภายในเรือ) พรรคนาวิกโยธิน (ทหารเรือที่ปฏิบัติหน้าที่คล้ายทหารบก) พรรคนาวินเหล่าอุทกศาสตร์ (ทหารเรือที่ทำหน้าที่สำรวจผลิตแผนที่ทะเลและอุตุนิยมวิทยา) และ พรรคพิเศษเหล่าพลาริการ

(ทหารเรือที่ทำหน้าที่จัดหาพัสดุ และ วัสดุภัณฑ์ที่ใช้ในราชการทหาร รวมทั้งทำหน้าที่ในการจัดเลี้ยง) นักเรียนนายเรือแต่ละพรรคเหล่าจะต้องศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ ตามความต้องการ และนโยบายของกองทัพไว้ดังนี้

- พรรคนาวิน และพรรคนาวิกโยธิน ศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า

- พรรคกลืน ศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า หรือสาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกลเรือ

- พรรคนาวินเหล่าอุทกศาสตร์ ศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมอุทกศาสตร์

- พรรคพิเศษเหล่าพลาริการ ศึกษาสาขาวิชาบริหารงานวิเคราะห์

๔.๑.๓ การศึกษาในชั้นปีที่ ๑ นักเรียนนายเรือทุกคนรับการศึกษาดมหลักสูตรของ โรงเรียนเตรียมทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด กระทรวงกลาโหม การศึกษาในชั้นปีที่ ๒ ภาคต้น นักเรียนนายเรือทุกคนได้รับการพิจารณาแบ่งพรรคเหล่าและ ศึกษาตามหลักสูตรอย่างเดียวกัน สำหรับการศึกษานในชั้นปีที่ ๒ ภาคปลาย และชั้นปีที่ ๓,๔ และ ๕ ให้รับการศึกษาดมสาขาวิชาต่าง ๆ ของแต่ละพรรคเหล่า ตามกำหนดไว้ในหลักสูตร

๔.๑.๔ การศึกษาทางวิทยาการ ประกอบด้วย การศึกษากระบวนวิชาประเภทต่าง ๆ ดังนี้

๔.๑.๔.๑ วิชาพื้นฐานทั่วไป ได้แก่ วิชาที่เป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาวิชา เบื้องสูงต่อไป รวมทั้งวิชาที่ปลูกฝังพื้นฐานความรอบรู้ วิทยาการด้านคำศัพท์เป็นประโยชน์ทั้งส่วนตัว และราชการในฐานะของพลเมืองดี และนายทหารเรือที่ดีต่อไป วิชาเหล่านี้นักเรียนนายเรือทุกคนจะต้องศึกษาเหมือนกันหมด

๔.๑.๔.๒ วิชาแกน ได้แก่ วิชาที่มีความสำคัญ และจำเป็นต่อการศึกษาดมสาขาวิชาต่าง ๆ ไม่ว่าจะ เป็นสาขาใด วิชาเหล่านี้กำหนดให้นักเรียนนายเรือศึกษาสาขาวิชาต่างกัน เรียนร่วมกันตามความเหมาะสม

๔.๑.๔.๓ วิชาเอก ได้แก่ วิชาที่มีความสำคัญ และจำเป็นสำหรับสาขาใดสาขาหนึ่งโดย

เฉพาะ วิชาเหล่านี้กำหนดให้ศึกษาเฉพาะนักเรียนนาย-
เรือที่ศึกษาสาขาวิชานั้นเท่านั้น

๔.๑.๔.๕ วิชาเลือก (บังคับ)

ได้แก่วิชาบางวิชาในสาขาใดสาขาหนึ่ง ที่มีความสำคัญ
และ จำเป็นที่จะต้องกำหนดให้อีกสาขาหนึ่งได้รับการ
ศึกษา เพื่อผลในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ตาม
พรรคเหล่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว

๔.๒ การศึกษาวิชาทหาร จัดการศึกษาทั้งภาค
ทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ดังนี้ .-

๔.๒.๑ การศึกษาวิชาทหารภาคทฤษฎี

รับผิดชอบดำเนินการโดย ฝ่ายศึกษาโรงเรียนนายเรือ
ทุกพรรคเหล่าจะศึกษากระบวนวิชาต่าง ๆ ของวิชาทหาร
ร่วมกันในเบื้องต้นแต่ไม่เหมือนกันทุกพรรคเหล่าในระดับ
สูงขึ้นไป โดยเน้นหนักให้มีความรู้ทางทฤษฎีเป็นสำคัญ

๔.๒.๒ การศึกษาวิชาทหารในภาคปฏิบัติ
รับผิดชอบดำเนินการโดยผู้บังคับหมู่เรือฝึคนักเรียนนายเรือ
นักเรียนนายเรือแต่ละพรรคเหล่า จะฝึกหัดศึกษาโดย
เน้นหนักให้มีความรู้ทางใช้การ และความชำนาญในการ
ปฏิบัติหน้าที่ตามพรรคเหล่าของตน

๔.๓ การศึกษาและอบรมคุณลักษณะ และคุณ
ธรรมของนายทหาร

๔.๓.๑ ดำเนินการศึกษาและอบรมทั้งใน
ภาคทฤษฎี ซึ่งรับผิดชอบดำเนินการโดยกองนักเรียน
นายเรือ และภาคปฏิบัติซึ่งรับผิดชอบดำเนินการโดยผู้
บังคับหมู่เรือฝึคนักเรียนนายเรือ

๔.๓.๒ การศึกษา และอบรมคุณลักษณะ
และคุณธรรมของนายทหาร ประกอบด้วยการศึกษา วิชา
พลศึกษา การกำกับดูแลความประพฤติและความเหมาะสม
ในการเป็นทหาร และการอบรมศีลธรรม

๔.๓.๓ การศึกษาวิชาพลศึกษา โดยฝึก
หัดศึกษาทั้งทางทฤษฎี และทางปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้าง
สมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจ ให้มีความเข้มแข็ง
เด็ดขาด และอดทนต่อความยากลำบากทั้งหลาย

๔.๓.๔ การกำกับดูแลความประพฤติและ
ความเหมาะสมในการเป็นทหาร ผู้บังคับหมู่ฯมีหน้าที่
รับผิดชอบในการกำกับดูแลโดยตรง ตลอดจนนายทหาร

และอาจารย์ที่มีหน้าที่ปกครอง หรือสอน จะสอดส่อง
ความประพฤติ และการปฏิบัติงานของนักเรียนนายเรือ
โดยสม่ำเสมอตลอดเวลา

๔.๓.๕ การอบรมศีลธรรม ดำเนินการโดย
จัดให้นักเรียนนายเรือได้ฟังธรรมเทศนา และฟังบรรยาย
ธรรม ตลอดจนได้รับการอบรมจากผู้บังคับหมู่ฯเป็นครั้ง-
คราว ตามระยะเวลาอันสมควร

๔.๔ จำนวนหน่วยกิตในการศึกษาด้านวิทยาการ
และด้านวิชาทหาร ของแต่ละสาขาวิชา รวมตลอดหลัก-
สูตร ตามตารางดังนี้

สาขาวิชา/พรรค	พื้นฐาน	แกน	เอก	เลือก (บังคับ)	ทหาร	รวม
วิศวกรรมไฟฟ้า (นว. . นย.)	๖๒	๔๐	๔๔	-	๖๐	๒๑๐
วิศวกรรมไฟฟ้า (กล.)	๖๒	๔๐	๔๔	๖	๕๐	๒๐๖
วิศวกรรมเครื่อง กลเรือ(กล.)	๖๒	๓๕	๔๔	๑๗	๕๐	๒๐๘
วิศวกรรมอุทก- ศาสตร์(นว. . อศ.)	๖๒	๓๗	๔๗	-	๖๐	๒๐๖
บริหารงานเรือ (พ. พธ.)	๖๒	๒๔	๕๓	-	๖๐	๒๐๙

๕. การวัดผลการศึกษา

๕.๑ การวัดผลการศึกษาภาคทฤษฎี

๕.๑.๑ การวัดผลระหว่างภาคการศึกษา
อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาเป็นผู้ดำเนินการตามวิธีที่เหมาะสม
ในแต่ละกระบวนวิชาแต่ให้มีหลักฐานการวัดผลตามหลัก
วิชาการวัดผล ในภาคการศึกษาหนึ่ง ๆ ต้องทำการวัดผล
ไม่น้อยกว่า ๒ ครั้ง

๕.๑.๒ การวัดผลปลายภาคการศึกษาใช้
การวัดผลด้วยวิธีสอบรวม คัดคะแนนรายบุคคลโดยคณะกรรมการสอบความรู้อันทางราชการแต่งตั้ง ดำเนินการสอบ
แล้วนำผลที่ได้ไปรวมกับผลที่วัดระหว่างภาคการศึกษา ใน
อัตราส่วนน้ำหนักคะแนนดิบ ๓ ต่อ ๒ (ผลปลายภาค
ต่อผลระหว่างภาคการศึกษา)

๕.๒ การวัดผลการศึกษากาคนปฏิบัติ

อีควภาคปฏิบัติ และการพลศึกษา ให้มีการวัดผลการศึกษาลมหลักเกณฑ์ของหลักสูตรที่กำหนด ซึ่งผลดังกล่าวจะไม่นำมารวมกับผลการศึกษาด้านวิชาการ แต่จะใช้ประกอบการตัดสินใจเลื่อนชั้น และสำเร็จการศึกษา

๖. ผู้สำเร็จการศึกษา

ผู้สำเร็จการศึกษา จากโรงเรียนนายเรือ จะได้รับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต เขียนย่อว่า วท.บ. (ทร.) (Bachelor of Science : B.Sc.) และ ได้รับการแต่งตั้งยศเป็น ว่าที่เรือตรี กับได้รับการบรรจุในตำแหน่งนายทหารสัญญาบัตรของกองทัพเรือ

เรือเอกทองใบ หงษ์เวียงจันทร์